

no es fonamenta realment en la invasió de competències autonòmiques, sinó en el no respecte del principi constitucional de cooperació per no participar les comunitats autònomes en el Consell Rector que es crea, però el principi de cooperació es compleix en aquest cas per altres vies.

—Quant a la impugnació de l'art. 5, el Tribunal diferencia entre la concessió de bonificacions de les quotes de la Segu-

retat Social, que correspon a l'Estat (art. 149.1.17 CE), i la concessió de subvencions, la gestió de les quals, en matèries en les quals l'Estat deté un títol competencial genèric o específic sobre la matèria, és possible de forma directa i centralitzada per l'Estat, amb càrrec a fons estatals, en alguns casos (establerts a la STC 13/1992) com aquest.

Jordi Freixes

Sentència 147/1992, de 16 d'octubre. Recurs d'inconstitucionalitat promogut pel president del Govern contra determinats preceptes de la Llei del Parlament de Catalunya 7/1996, de 23 de maig, d'ordenació dels ensenyaments no reglats en el règim educatiu comú i de creació de l'Institut Català de Noves Professions.

Ponent:

Carlos de la Vega Benayas

El motiu principal de reprovació d'inconstitucionalitat que es realitza a l'esmentada Llei del Parlament de Catalunya és que, en regular aquests ensenyaments no reglats, és a dir, ensenyaments al marge de l'ordenació del sistema educatiu (competència estatal que no qüestionen ni el Govern de la Generalitat ni el Parlament de Catalunya), s'estableix l'atorgament de certificats i diplomes acreditatius en favor de persones que hagin cursat i culminat aquests ensenyaments. L'advocat de l'Estat planteja que aquest atorgament és contrari a la competència exclusiva de l'Estat per a la regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals (art. 149.1.30 CE).

El Tribunal Constitucional considera que la Llei del Parlament de Catalunya en cap moment no estableix regulacions contràries a la Constitució en no perjudicar les competències estatals establertes en l'art. 149.1.30 CE. Les conclusions del Tribunal es deriven, sobretot, de les anàli-

sis de l'art. 3.b i c de la Llei del Parlament de Catalunya 7/1986, de 23 de maig.

L'art. 3.b estableix que els ensenyaments reglats culminen amb l'expedició d'un certificat del centre, visat pel Departament d'Ensenyament, que acreditarà que és equivalent a una part homologada dels ensenyaments reglats corresponents, d'acord amb la normativa vigent. Per al Tribunal, aquest incís final (de conformitat amb la normativa vigent) permet que no sigui qualificat d'inconstitucionalitat, ja que no perjudica quina serà la normativa estatal que permeti l'equivalència d'ensenyaments.

L'art. 3.c disposa que els ensenyaments esmentats culminaran amb l'expedició d'un diploma de la Generalitat vàlid en l'àmbit de Catalunya amb els efectes que es determinin. El Tribunal Constitucional considera que en aquest precepte tampoc no es perjudica els efectes que tindran aquests diplomes, ja que aquesta determinació es remet a decisions posteriors.

En tot cas, aquestes possibles decisions seran les que puguin tenir un efectiu menyscabament de la competència estatal de l'art. 149.1.30 CE.

Juan Carlos Gavara